

op dit gebied een
akt. Doordat iedere
tegenwoordige be-
deelde, werd be-
de hand gewerkt,
steun kon vragen,
hij bij een andere
vanden had, en werd
van het pauperisme
Vooral dit laatste
en hangijver, omdat
erking van Over-
den van een armen-
kon tot Overheids-
nenging in de zaken
klijp strandde dan
Goeman Borgesius,
ke wijze inbreuk
en zelfstandigheid
n terecht een alge-
de der Kerken in
is ingediende wets-
deze ernstige fout
nawerking der in-
stid wel wettelijk te
vang tot deelneming
telling van welda-
naar den Armen-
zenden of niet;
een dwingende be-
kerkelijke instellingen
— één geval uitge-
licht zijn aan den
Arden van de armen,
orden.

tsontwerp gemaakt
een gunstig geweest
ende richtingen op
ebied hebben den
voor deze proeve
l. Men preea het
h aanpaste bij de
de kerkelijke ge-
kening hield met
llende stroomingen
menzorg gevraagd
epelheid en elasti-
terp was een com-
er als handig stuur-
was heengescild
is" in toepassing te
bij alle partijen
het wetsontwerp
ontvangen door
venzer door de
nummer, die in zijn
to de voorgestelde
dige" preea, terwijl
roomsch-katholieke,
er geheel met zijn
vereenkwam. Ook
der Hervormde
en adres aan de
en te geven, dat
iden in dit wets-
geheel kon vers-
at de Neder-
erk in al hare
igde samenwerking
Evenzo brachten
inzonderheid
vetsontwerp hulde.
teene vergadering
veereniging van
eid te Groningen
at door de heeren
sakers, Mr. Treub,
S. Slotemaker de
algeneen gunstig.
lies van de Cen-
e onzer Kerken,
Mr. A. J. L. van
shuizen, Mr. Van
r. J. C. de Moor,
ig rapport op de
1910 uitgebracht,
gen met de beson-
wettig uitging,
de, dat de wet-
konieen ongerept

te sympathie voor
tsontwerp bood,
onze kerkelijke
fig. De Fernhout
Kerkbode en De
Friesland's Kerk-
dit wetsontwerp
principeele en
men valt. Andere
uinger Kerkbode,
de, de Zuid-
ndische Kerkbode,
in het Noorden
eve gevolgen van
norg wel het
e oppositie tegen
cherper karakter
onale conferentie
V. A. van Es van
van van Hallum
te bestrijden, en
ritiek bleef van
goeds over. Dr.
na te verklaren,
te oplichten en
toonde en dat
tande armenwet
verbetering was,
was dan ook, dat
sicale vergade-
ingediend in de
de Generale
ot de Staten-
verzoek het
et tot wat te
lever bij de be-
onden waarop
in hoofdzaak de

gebied der kerkelijke armenzorg een toestand
zou geboren worden, die de grootste
onbilligheid en een stuitend onrecht zou
zijn tegenover die kerken, welke overeen-
komstig hare roeping en met inspanning
van al haar krachten hare eigen armen
verzorgden;

32. dat de bepalingen in dit wetsontwerp,
die op de rechtspersoonlijkheid van de
instellingen der weldadigheid betrekking
hebben, niet voldoende rekening houden
met het publiek recht der Kerken en met
de plaats welke onze Diakonissen volgens
kerkrechtelijke beginselen in het kerkelijk
instituut innemen.

Ten slotte zij nog vermeld, om het
overzicht van den stand der quaestie voor
onze lezers volledig te maken, dat deze
critiek in kerkelijke kringen op dit wets-
ontwerp ultgebracht, niet zonder eenige
bezorgdheid in onze politieke organen werd
gedageslagen. De Zeeuw van 1 Februari
1911 wees op het gevaar, dat deze scherpe
kerkelijke actie tegen een wetsvoorstel van
een bevriend Ministerie bij de volgende
stembus als een wapen tegen het Ministerie
zou kunnen gebruikt worden en ried daarom
tot gematigdheid in den toon der polemiek
aan. Mr. A. J. L. van Beek Calcon schreef
in de antirevolutionaire Rotterdammer
verschillende zakelijke artikelen, om enkele
bedenkingen, tegen het wetsontwerp inge-
bracht, te weerleggen. En de redactie
zelve, die in zoo nauw verband staat met
een tweetal juridische hoogleraren aan de
Vrije Universiteit, verliet evenzeer haar
invloedrijke stem om te waarschuwen, dat
men bij de bespreking van dit ontwerp
toch „nuchteren" zou blijven en niet met
„grote woorden" elander te lijf zou
gaan. Met name de beschuldiging, dat de
Minister in dit wetsontwerp nog verder zou
zijn gegaan op den heilloozen weg der
Staatsarmenzorg, achtte de redactie onjuist.
„Van een hulding van de Staatsarmenzorg
is (in dit ontwerp) schijn noch schaduw".
En de Standaard van 16 Febr. bracht ons
het magistrale artikel over het petitierecht
der Kerken, waarin de juiste grenzen van
dit petitierecht werden afgebakend. Eener-
zijds werd ten volle het recht der Kerken
erkend, om waar een Armenwet werd inge-
diend, die zich zijdelings met de diakonieën
inlaat, tot de bevoegde macht verzoek-
schriften te richten ten einde schade, die
uit dit ontwerp voor de Kerken dreigde,
af te weren. Maar aan de andere zijde
werd er met nadruk op gewezen, dat te
zulk een petitie altoos een vernoochschrift
moest blijven en nooit in een censuur over
de Overheid mag ontfaan, en 22 dat zulk
een petitie uitsluitend betrekking moet
hebben op wat de belangen der eigen
Kerken raakte, maar niet op wat andere
Kerken aanging, of op wat de Overheid zelf
voor de armenzorg doen wilde, dan voorzover
aangetoond kon worden, dat de belangen
of rechten der eigen Kerk daarbij schade
leden. Al juichte De Standaard het daarom
toe, dat reeds meerdere Kerken zich hadden
opgeemaakt om te protesteeren bij de Over-
heid tegen alles wat de rechten of belangen
dezer bepaalde Kerk zou kunnen aanranden,
ze sprak even stellig de hoop uit, dat geen
Kerk zich daarbij aan machtoverschrijding
zou schuldig maken, „omdat dit haar kracht
zou breken, haar lokken zou op onwettig
terrein en waar een begin zou worden van
terugkeer tot de idee der Staatskerk, die
eew na eeuw het karakter der Gerefor-
meerde Kerken vervalscht heeft."

Dr. H. H. K.

Voor Kootwyls Scholen.

Door ondergeteekende in hartelijken dank
ontvangen van den heer A. C. van Drimmelen
gevonden in de collecte te Klundert f 10.

Hartelijk dank.
Kootwyl. Ds. J. H. HOUTZAGERS.

Uit de Pers.

In De Basijn schreef Dr. Lindboom van
Gorkum een stukje over Legaten, dat we om
het praktische belang gaarne hier overnemen:

Deze dagen stond in onderscheidene bladen het
volgende bericht, overgenomen uit de Zuidphysische
Courant:

„Wijlen mejuffrouw M. S. Tielman te Zutphen
heeft de volgende legaten vermaakt aan ver-
eenigingen en stichtingen enz.: Aan de Evangelisch
Lutherische Gemeente te Zutphen: a. een huis
met erf en tuin aan de Nieuwstad no. 25 te
Zutphen; b. een bedrag van f 6000 in contante;
de Diakonien der Nederduitsche Hervormde Ge-
meente" id. f 1000; de Diakonien der Evangelisch
Lutherische Gemeente" id. f 1000; de Diakonien
der Roomsche-Katholieke Gemeente id. f 500;
de Diakonien der Israëlitische Gemeente" id. f 500;
de Vereniging „Dont en Weef" te 's Gravenhage
f 200; het „Leprosarium" der Protestanten in
Suriname Bethesda" op „Groot-Chaillion" f 500;
de „Nederlandsche Vereniging tot Help van
Luzulidiers" te Amsterdam f 200; de Zuid-
Hollandsche Maatschappij tot Redding van Schip-
breukelingen" te 's-Gravenhage f 500; het „Ne-
derlandsch Zending-Genootschap" te Rotterdam
f 1000; de „Vereniging tot Uitbreiding van het
Evangelie in Egypte" te Amsterdam f 500; de
„Vereniging voor Hulpbehoevende Blinden" te
Drecht f 500; de Vereniging „Talitha Kumi,"
Gesticht voor verwarloode en verlaten meisjes
te Zetten f 200; den „Oranjabond van Orde" te
Utrecht f 200; de „Kwarguiden-vereniging voor
Heidenguiden" te 's-Gravenhage f 500; de „Maat-
schappij van Weldadigheid" te Frederiksoord
f 200; den „Arbeid van Johan van der Steur
in Nederland-Indië te Amsterdam" f 200; de
„Nederlandsche Gustaaf Adolph-Vereniging" te
Leiden f 500; de „Vereniging tot Evangelisatie
in Drente" f 200; de afdeling Zutphen van de
„Volksbond tegen drankmisbruik" f 500; de „Zut-
phenische Wijkverpleging" te Zutphen f 1000; de
„Protestantsche Inrichting van Weldadigheid"
te Zutphen f 200; de „Stichting „Bethel" te Zut-
phen f 100; de „Naal- en Breischool voor be-
hoefte kinderen" te Zutphen f 500; de „Centra-
le Genootschap voor Kinderherstelling en
Vacantie-kolonies" afz. Zutphen f 100; en de
Doopsomm-Inrichting „Door Liefde saamege-
selsch" te Amsterdam f 1000."

Het is niet om het zeldzame van het geval, dat
we deze lijst hier in haar geheel lieten afdrukken.

Herhaaldelijk brengen de dagbladen ons opgevan
van legaten, die bewijzen dat in ons vaderland
nog niet is gebroken met de goede gewoonte, bij
testamenteaire beschikking kerken, verenigingen
en stichtingen te gedenken. Er gaat geen jaar
voorbij, waarin niet op deze wijze een aanzienlijk
kapitaal ten goede komt van z.g. liefdadige doel-
stellingen.

We vestigen op dit bericht de aandacht, omdat
daaruit bij vernieuwing blijkt, dat door de mannen
en vrouwen, die dergelijke beschikkingen kunnen
maken, onze Gereformeerde kerken zoowel als
onze verenigingen en stichtingen op Gereformeerde
grondslag in den regel niet worden bedacht.

Op zich zelf ligt er natuurlijk niets vreemds in,
dat iemand die niet tot een der Gereformeerde
kerken behoort, die kerken ook niet bedekt in
zijn testament, evenmin als men er zich over zou
kunnen verwonderen, dat een vrijzinnig niets
legaat aan een vereniging of stichting op Ge-
reformeerde grondslag.

Wat zien we echter herhaaldelijk gebeuren?
Dat erftasters zich niet bepalen tot hun eigen
kerk, zelfs niet, ofschon zij bij hun leven zich
schaarden onder de vaa van het liberalisme, tot
neutrale „liefdadigheidsinstellingen".

Wat in hooge mate stult, is juist dat allerlei
kerken, diakonieën en christelijke verenigingen een
legaat ontvangen, maar dat wel kerkelijk-Gerefor-
meerd of confessioneel-Gereformeerd is, steeds wordt
gepasserd.

Zoo behoort de bovengenoemde Zutphense
erftaster bijkbaar tot de Evangelisch Lutherische
gemeente, want behalve haar huis ontving deed
het grootste legaat. Toch bedacht zij de diakonie
der Nederduitsch-Hervormde en der Roomsche-
Katholieke gemeente; zelfs de „diakonien" der
Israëlitische gemeente werd niet vergeten. Alleen
de diakonie van de Gereformeerde kerk krijgt
niets.

Onder de vele door haar begunstigde Ver-
eenigingen is er meer dan een van beslist-christelijk
karakter en doel; zoo b.v. die tot uitbreiding van
het Evangelie in Egypte, die tot steun van den
arbeid van Van der Steur, Talitha Kumi te Zetten,
het Nederlandsch Zendinggenootschap, enz. Maar
naar een der vele Verenigingen op Gereformeerde
Grondslag zoekt ze in deze lijst te vergeefs.

Zou erachtelijk zijn, dit uitsluitend aan de over-
ledene te wijten. Zij betoonde zich in dezen slechts
een kind van haar tijd. Dat b.v. van alle diakonieën
alleen de Gereformeerde wordt uitgescheld, is
niet zoo bevreemdend als 't lijkt. Voor vele tellen
de Gereformeerde Kerken een half miljoen. „Afge-
scheidmen" en „soliderenden" zooals ze door velen
nog bij voorkeur genoemd worden, en dat niet alleen
door den man van de straat, „schijnen een minder-
waardig soort Nederlandsche burgers te wezen. Men
is onbekrompen en verdraagzaam, en toont dit op
zijn tijd door groote milddadigheid jegens de armen
van allerlei gezindte, maar deze ook uit te strekken
tot Gereformeerde diakonieën, dat is toch wel wat
veel gevraagd.

Mitsdien kan tot verontschuldiging worden aan-
gevoerd, dat vele erftasters en erftasteressen tijdens
hun leven nooit van een Gereformeerde diakonie
hebben gehoord. Naar den Woord Gods brengen
onze diakonieën hunne noden niet op de markt. In
eigen kring wordt voor de arme broeders en zusters
gevoerd.

Hoe het in Zutphen is, weten we niet, maar in
vele steden van ons vaderland hebben de verschil-
lende diakonieën er aardig slag van, de groote trom
te roeren. Maandelijks of driemaandelijks verschij-
nen aan uw deur — in dit geval worden de afge-
scheidmen" en „soliderenden" wel medegekoed —
twee deftige heeren, die met een open schaal een
collecte houden voor de Hervormde, of Lutherische
of Roomsche, of Israëlitische armen. Zelfs zijne
diakonien, die vele inkomen hebben van belang-
rijke kapitalen, boerenhofsteden en landerijen, gaan
van jaar tot jaar vrijmoedig met zulk een publieke
collecte voort.

Is 't nu niet heel goed mogelijk, dat iemand,
die zich met de kerkelijke verhoudingen zoo goed
als niet inlaat, maar toch in zijn testament alle
armen sonder onderscheid wil bedenken, alleen met
die diakonieën en armbesturen rekent, voor welke
nem op geregelde tijden een bijdrage is verzoekt?
Ook al weet hij 't bestaan der Gereformeerde
diakonien, toch kan 't zijn, dat hij deze passert,
omdat daar nood heel bekend gemaakt, en hij
zich dus z. i. heel goed kan redenen.

Men begrijpe wel: we voeren dit niet aan, om
onze diakonieën tot het houden van publieke collec-
ten aan te sporen. Allermint, we roeken slechts
naar redenen om niet geenoedzaakt te zijn, bij de
vele erftasters, die ons passeeren, aan opzettelijke
onbilligheid te denken.

't Is bekend, dat velen, alvorens hun uitersten
wettelijk vast te leggen, hievoor raadplegen
met hun notaris. Men zegt zelfs, dat tal van nota-
rissen grooten invloed oefenen, vooral bij het maken
van testamenteaire beschikkingen ten gunste van
kerken, diakonieën, verenigingen, stichtingen, enz.
Sommigen meenen, dat het hieraan te wijten zou
zijn, dat meestal aan het belang van wat kerkelijk-
Gereformeerd of confessioneel-Gereformeerd is, niet
wordt gedacht.

't Is waar, notarissen van beslist christelijke
beginselen zijn er haast niet. In de latere jaren kwam
er geelukkig eenige verandering in deren toestand,
nu „liberaal" en „abeekwaam" niet meer woorden
zijn van éénzelfde betekenis, en 't is te hopen,
dat — nu de kans op een benoeming niet langer
tot de onmogelijkheden behoort — ook jonge man-
nen van Gereformeerde beginselen zich zullen be-
kruimen voor het notariaat.

Toch zouden we niet gaarne — stel, een liberale
notaris dient een vermoedigen man van advies bij
het maken van zijn testament, maar noemt niet
de wettelijke bepalingen der Gereformeerde actie voortkwam —
van wat uit de Gereformeerde actie voortkwam —
dezen willen beschuldigen van opzettelijke enghar-
tigheid. Veleer kon het ons voor, dat onbekend-
heid met b.v. Veldwijk of Eftaba er de oorzaak
van is.

Ja, een liberale notaris is wel op de hoogte met
de meest bekende algemeene-christelijke Stichtingen,
als b.v. die te Neerbosch of te Zetten, maar tegen-
over die, welke uitgaan van verenigingen op
Gereformeerde grondslag staat hij vrijwel vreemd.
Hij mag van Veldwijk of Eftaba wel eens hebben
gehoord, toch weet hij den julten naam niet, die
verreicht wordt om zulk een stichting met een
legaat te kunnen beëdiggen.

Daarom is reeds meermalen de vraag bij ons
opgekomen, of het niet wenschelijk zou zijn, dat
samengesteld en aan alle notarissen hier te lande
toegezonden werd een naar inhoud en vorm met
zorg bewaakte „Gids", bevattende de aanwijzing
en der waken naam men bij testamenteaire be-
schikking heeft aan te duiden. Verenigingen als
die tot Christelijke Verzorging van Krankzinnigen
en dergelijke, Stichtingen als de Theologische
School en de Vrije Universiteit, den Zending- en
Evangelisatie-arbeid van de Gereformeerde Kerken,
enz. Onze bedoeling is niet, gelijk van ons niet, dat
men zich hierbij beperken zal tot wat men onzer
uitgaat. Zulk een „Gids" zou volledig mogelijk
moeten zijn en een juiste afspiegeling geven van
heel de christelijke actie op philantropische school-
en zendinggebied.

Wat den vorm betreft, zou een dergelijke „Gids"
niet moeten lijken op circulaire of tractaatje.
Dergelijke „drukwerkjes" raken o zoo gemakkelijke
zoek op studierkamer of kantoor. 't Zou een boek
moeten zijn, royaal uitgevoerd, op flink papier,
met voor elke vereniging een afzonderlijke blad-
zijde, en bovendien stevig gebonden.

Of dit denkbeeld voor uitvoering vatbaar is,
weten wij niet. Het kan althans door de deskundig-
sten op dit gebied worden overwogen.

Onze kerkelijke en onze niet-kerkelijke christe-
lijke verenigingen hebben gemeensamen aanspraak te
maken op testamenteaire begunstiging van mannen
en vrouwen buiten hun kring. Maar wel is 't hun
roeping, te zorgen, er op gezeteld wij zelf de
oorzaak van te zijn, dat zij worden gepasserd, ter-
wijl andere kerken en verenigingen worden bedacht.

Officieele Berichten.

Classis Almkerk.

De classis Almkerk heeft in hare vergadering
van 16 Maart 11. peremptoir onderzocht en met
algemeene stemmen toegelaten tot den Dienst
des Woords en der Sacramenten den Eerw. heer
H. van der Zanden, beroepen Pred. te Audel.

Namens de classis:
De P. H. DE JONGE, scriba.

De classis 's-Hertogenbosch heeft in hare
vergadering van 15 Maart 1911 den heer G. v. d.
Zanten, beroepen Pred. van 's-Gravenmoer,
peremptoir onderzocht en met algemeene stemmen
toegelaten tot den Dienst des Woords en der H.
Sacramenten in de Geref. Kerken.

In dezelfde vergadering is de heer H. Dekker
te Venlo preparatoir onderzocht en naar art. 8
K. O. met algemeene stemmen beroepbaar
gesteld in de Geref. Kerken.

Namens de classis:
A. BRUMMELKAMP, scriba.

De kerkeraad der Geref. Kerk te Roodeschool
deelt mee, dat collectanten die deze gemeente
wenschen rond te gaan, minstens drie weken
van te voren daarvoor toestemming van den
kerkeraad hebben te bekomen.

Uit naam van den kerkeraad:
G. D. SCHEEPMA, voors.

Roodeschool, Maart 1911.

Aan de Kerkeraden van de
Geref. Kerken in Nederland.

Met betrekking tot de circulaire, door de
kerkeraden van Zaandam en Watergraafsmeer
aan de kerkeraden van de Geref. kerken in
Nederland toegezonden, gedateerd 6 Maart 1911,
achten de ondergeteekenden zich geeroepen te
verklaren:

1. dat op een misverstand berust de mede-
deeling, dat „de indiening van het voorstel
(van den kerkeraad van Zaandam) door iem-
and was ontraden", wijl over de zaak zelve
slechts in 't algemeen is gesproken en 't voor-
stel hun eerst bij 't heengaan werd ter hand
gesteld;

2. dat zij — gelijk zij reeds vroeger uit-
spraken — in de overtuiging leefden, dat een
advies van hen werd verwacht, te meer wijl de
broeders zelf nog bij hun bezoek den wensch
uitspraken, dienselfden avond met al de hoog-
leraren te vergaderen — wat echter ondoenlijk
was;

3. dat wel de kerken het volle zeggenschap
hebben over de theol. school, maar dat hierin
geenszins voortvloeit, dat de kerken aan haar
volledig zelfstandig bestaan een einde zouden
moeten maken — gelijk dit het geval zou zijn,
wanneer het voorstel van den kerkeraad van
Zaandam aangenomen werd — zagenen dat in
strijd zou zijn met het beding, dat bij de
vereniging der kerken in dezen werd gesteld.
Dat integendeel zulk een handeling in strijd
zou zijn met Gods Woord en met de trouw,
die wij als broeders jegens elkaar verschuldigd
zijn;

4. dat nu reeds is gebleken, hoe dit voorstel
hen, die in de overtuiging staan, dat de kerken
geeroepen zijn een eigene inrichting tot opzieding
en vorming harer dienaren des Woords te
hebben, in 't geheel niet bevredigt, maar veel-
meer pijnlijk heeft aangedaan;

5. dat zij met nadruk den wensch uitspreken,
dat door de mindere en de meerdere kerkelijke
vergaderingen dit voorstel ter zijde zal worden
gelegd.

M. NOORDTJIJ,
L. LINDEBOOM,
H. BOUWMAN,
A. G. HONIG.

Kampen, 15 Maart 1911.

Kort verslag van de vergadering
der classis Leiden op 9 Febr. 1911.

De Meyering opent namens de roepende kerk
de vergadering, en gaat na het psalmgezang en
de lezing van Gods Woord voor in den gebede.
Hij wenst Ds. Douma geluk met zijne be-
roeping naar Arnhem, en spreekt den wensch
der classis uit, dat Z. Eerw. vrijheid vinde voor
de roeping te bedanken.

De Douma is praeses. De Bouma neemt
den deele het scribaat waar. De notulen worden
gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen is een schrijven van de classis
Den Haag dat zij Ds. Pera en Ds. Netelbosch
heeft opgedragen een kerkvisitatie te houden in
Batavia. Voor kennisgeving aangenomen.
Eveneens een schrijven van de classis Rotter-
dam in zake de afstelling van een predikant.

De v. d. Pol te Buitenzorg deelt schriftelijk
mede tegen 1 April ontslag gevraagd te hebben
uit zijn ambt in de Ned. Herv. Kerk, en ver-
zoekt volgens art. 166-68 acte Dordrecht 1893
als predikant bij de Geref. Kerken te worden
aanzvaard. Besloten wordt D. V. Maandag 3
April 's nam. 3 uur een buitengewone ver-
gadering der classis te houden met de Provinc.
deputaten. De voorbereiding dezer samenkomst
wordt opgedragen aan de roepende kerk.

Een broeder, die meent reden te hebben om
zich te beklagen, wordt gehoord, en na be-
spreking bevredigt.

In behandeling komt het rapport der predi-
kanten van Leiden, aanwijssende hoe te doen
met leden, die ondanks alle vermaning zich
onttrekken en toch hun lidmaatschap niet op-
zeggen. Het rapport komt tot het besluit, om
na velerhande vermaning hen zelve op te
wekken tot het doen eener besliste keuze, in-
dien er tot het uitroefenen van censuur geen
reden bestaat.

Katwijk a. d. Rijn en Rijnsburg hadden
ditzelfde instructien ter tafel gebracht, en
wenschten een andere wijze van handelen, die
dan door de meerdere vergaderingen kon vast
gesteld worden, betijd doaraan zulke leden den
toegang tot de sacramenten te ontsagaan, of
uit te spreken, dat zij met de Geref. Kerk
hebben gebroken, of der Ges. Synode te ver-
zoeken een nieuw uitsluitingsformulier op te
stellen. Na breede discussie worden de gelach-
ten van het rapport aangenomen.

De praeses wenst Ds. Huisling, die deze
Classis gaat verlaten, des Heeren zegen toe in
zijnne nieuwe gemeente te IJmuiden.

Bij de rondvraag naar art. 41 D. K. wordt
aan twee kerken advies gegeven.

De kerkeraden van Hazeswoonde en Koude-
kerk hebben hun rapport rondgezonden in zake
mogelijke samenwerking van diakonieën tot ver-
zorging van behoevende leden in de stichtingen
van barnhartigheid. Zij adviseeren, dat niet de
classis, maar de diakonieën zelve deze zaak tot
stand brengen. Katwijk a. d. Rijn stelt daar-

entegen voor, dat de classis uitspreke, dat
hierin dezelfde lijn worde gevolgd als bij de
hulpbehoevende kerken, en dat de Partic.
Synode een commissie benoeme, om deze zaak
ter hand te nemen. Na eenige discussie wordt
besloten deze zaak uit te stellen tot de volgende
vergadering.

Katwijk aan Zee stelt voor schrapping van
een der visitatievragen. Alzo besloten.

Voorstellen in zake de aanhangige Armenwet
en de wederinvoering van de doodstraf worden
voorloopig van het agendum afgenomen.

Aan de kerk van Roodesdal wordt steun in
de prediking des Woords toegezegd voor 1911.

Namens de deputaten voor de zending deelt
Ds. Woudstra mee, dat er voorloopig tot den
medischen dienst niet zal worden overgegaan.
De classis betreft, dat wij zoo weinig van
onze zending hooren; de deputaten verklaren
reeds bezig te zijn daarin verandering te
brengen.

Ds. Koers rapporteert namens de commissie
voor evangelisatie enz., waaruit blijkt, dat door
de commissie op verschillende wijzen de evange-
lisatie voorbereid wordt, en dat de correspon-
dentie met kerken buiten ons kerkverband wordt
voortgezet.

De boeken van den quæstor worden nage-
zien en in orde bevonden, en de quæstor onder
dankbetuiging voor zijn arbeid herbenoemd.

Tot kerkvisitatoren voor dit jaar worden
aangewezen de predikanten Meyering, Rudolph,
Thijs en v. d. Wal, secundi Woudstra en Aiting.

Katwijk aan Zee is roepende kerk.
De praeses sluit de vergadering, en Ds.
Eerdmans gaat voor in dankzegging.

Namens de classis voorn.
H. J. KOUWENHOVEN Ds.

Buitenland.

Noord-Amerika. Debat tusschen D.
Wachter en Dr. Steffens over het ka-
rakter der Geref. kerk.

Het is onzen lezers bekend, dat er in Noord-
Amerika bestaat de Reformed Church of de
Gereformeerde Kerk en de Christelik Gerefor-
meerde Kerk. Deze kerken zijn vereenigd ge-
weest, doch weer uit elkander gegaan, toen het
aan de Chr. Gereformeerden bleekten was, dat
in de vereenigde kerk de tucht niet gehandhaafd
werd tegenover leden van geheime genootschap-
pen, als de Vrijmetselaars, de Old-Fellows enz.
Nu is de vraag telkens bij de Chr. Gerefor-
meerden gerozen, of de Reformed Church nog
als eene Gereformeerde Kerk moet worden
erkend? Wanneer de Chr. Gereformeerden het
er voor houden, dat de Reformed Church eene
Gereformeerde kerk is, moeten zij weer her-
eeniging met die kerk zoeken; wanneer het
blijkt, dat die kerk niet meer met recht den
naam van Gereformeerde draagt, dan moet zij
haar afzonderlijk en gescheiden leven voortzetten.
De belangrijkste bezwaren, die van oudgeschikt
belang zijn, dienden dan ten opziedigste uit
den weg gemiddeld te worden en door eendracht
machtig, zou men in Amerika van groote be-
teekenis kunnen worden.

In De Wachter wordt nu deze vraag gesteld
en beantwoord. In de eerste plaats wordt
toegegeven, dat in de Ref. Church een groep
waarlijk Gereformeerde mannen bestaat, die de
belijdenis liefhebben en daarvoor ook strijden.
De redactie voegt er echter bij, dat wat van
milk een groep geldt, niet gezegd worden kan
van het geheel. Nochtans zou de redactie van
De Wachter de Ref. Church in haar geheel
niet op één lijn willen plaatsen met de Ned.
Herv. Kerk in Nederland. Een modern predi-
kant, die de godheid van Christus loochent,
wordt in de Ref. Church niet geduld. In alle
kerken wordt Jezus Christus als de weg, de
waarheid en het leven verkondigd. Tot volaans
leerwijze kwam men nog niet. De zendingstijver
dier kerk is te prijzen.

Maar dit neemt niet weg, dat men tegen
die kerk bezwaren heeft. En deze zijn vijf in
getal. In de eerste plaats vraakt men het in
de Ref. Church, dat Avondmaalstafels voor
allen en de kerk voor schier allen openstaat.
Men wil zich uitbreiden, en daarom doet men
de poort van de kerk al te wijl open. In
Oklahoma kwam meer dan 90 procent der leden
per attest uit andere kerken over. Duitzen
Christenen in het Methodisme opgevoed, kwamen
daardoor in de Ref. Church. Dit is in alle
Engelsch sprekende kerken al sedert jaren vaste
usantie. Dat daarvoor het gereformeerde karakter
der kerk schade lijden moet, is wel te denken.

Ten tweede verwijt De Wachter het der
Geref. Kerk, dat zij de leer der verkiesing op
zij zette. Het Arminianisme mag op den kansel
komen zonder dat iemand daarin bemoeilijkt
wordt.

Ten derde wordt de Ref. Church beschul-
digd, dat zij leeraars beroept uit dwalende
kerken; men kan daarom niet van hen ver-
wachten dat deze predikanten de Gereformeerde
waarheid weer in eere zullen brengen, alijveren
ze voor zending en evangelisatie. Het ambt van
ouderling en van diaken is grootelijks in verval.
De zending wordt reeds meer door Zondags-
scholen en vrouwenverenigingen gedreven dan
door het ambt. Armverzorging laat men schier
geheel aan vrouwenverenigingen, de overheid en
de geheime genootschappen over.

Ten vierde iaakt men het in de Ref. Church,
dat de belijdenis wordt geloofd en onse-
nuwd. Men waagt het niet, de belijdenis te
veranderen, maar men handhaaft ze niet.

Ten vijfde heeft er in de Ref. Church ver-
slapping in de tucht plaats. Alleen tegen scherp
in het oog loopende dwalingen komt men op.
De leden der geheime genootschappen worden
onmogelijk gelaten. Ook wordt aan de synoden
dier kerk vereten, dat men daar dwepet met
de oppervlakkige Zondagschool en van de
catechisatie niet weten wij; dat er aangedrongen
wordt op revivalmetings; dat de liturgie her-
stelen werd en men daar uit de formulieren weglijt
wat kenmerkend Gereformeerd is; dat men
samenwerking zoekt met kerken die beslist
ongereformeerd zijn; dat de prediking van den
Catechismus niet meer verplicht is.

Prof. Steffens antwoordt hierop in De Hope,
dat „de eene onvolmaakte kerk tegenover de
andere staat. In plaats van elkander te bestrij-
den, deed men beter met elkander te sympatise-
ren en voor elkander te bidden. De
Gereformeerde Kerk staat nog op den grondslag
der formulieren van eenigheid; zelfmoord heeft
sich nog niet gepleegd, gelijk het Herv. Genoot-
schap in Nederland. Vader 't Brakel leert dat
men zich van eene kerk niet mag afscheiden,
omdat daaraan gebreken kleven."

Wij menen ons niet in dit geding; wij
decideeren het hovenstaande mede om te doen
zien, hoe ver het er nog van af is dat de beide
kerken weer één en'len worden. Ook ons doet
het leed, dat van weerszijden geen andere toon

wordt aangelegen. Wanneer de redactie van
De Wachter eens had uitgesproken, dat het
haar leed deed dat de kracht die van de Chr.
Gereformeerde Kerk uitging, niet zoo machtig
was, dat de Gereformeerde Kerk tot heilige
jaloerschheid verwekt werd, en als Dr. Steffens
eens er toe komen kon om uit te spreken, dat
hij juist vereeniging met de Chr. Gereformeerde
Kerk begeerde, om dat te krachtiger alles wat
niet naar Gods Woord in zijn kerk was, te
kunnen keeren, zou men meer tot elkander
naderen.

WINCKEL.

Door Kinderen.

IN EN DOOR HET LEVEN.

IV